

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 15.886 van 7 juni 2024
in de zaak A. 241.583/VII-42.461**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bruno Soenen
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Vaderlandstraat 32
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 19 maart 2024, strekt tot de cassatie van arrest nr. 302.734 van 5 maart 2043 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het dossier van de zaak is op 12 april 2024 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Vordering tot schorsing

1. Verzoeker vraagt in het beschikkend gedeelte van het verzoekschrift tot cassatie, “[d]oende wat de UDN-rechter had dienen te doen, de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing vervat in de bijlage 13 *septies* te bevelen”.

De Raad van State is als cassatierechter niet bevoegd om in de plaats van de eerste rechter de schorsing van een administratieve beslissing te bevelen. Het cassatieberoep is in die mate kennelijk niet ontvankelijk.

Enig middel

2. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 74/14, § 2, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: vreemdelingenwet) bepaalt dat, zolang de termijn voor vrijwillig vertrek bij een bevel om het grondgebied te verlaten loopt, de onderdaan van een derde land beschermd is tegen gedwongen verwijdering.

Verzoeker acht deze bepaling geschonden omdat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de wettigheid aanvaardt van het op 23 februari 2024 in zijn hoofde genomen bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), zonder een termijn voor vrijwillig vertrek, terwijl op 17 januari 2024 een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) was genomen met een termijn voor vrijwillig vertrek van 30 dagen. Volgens verzoeker was hij dus beschermd tegen verwijdering, hoewel hem de bijlage 13 pas op 28 februari 2024 ter kennis werd gebracht.

3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt bij de beoordeling van het bevel om het grondgebied te verlaten van 23 februari 2024 vast, hetgeen niet wordt betwist, dat op dat ogenblik het bevel om het grondgebied te verlaten van 17 januari 2024 nog niet ter kennis was gebracht van verzoeker. Hij vermocht derhalve op wettige wijze te besluiten dat op 23 februari 2024 kon worden beslist om verzoeker geen termijn voor vrijwillig vertrek toe te staan en dat op 23 februari 2024 ook nog geen termijn voor vrijwillig vertrek liep ingevolge het bevel om het grondgebied te verlaten van 17 januari 2024.

Verzoeker toont wat dat betreft geen schending aan van artikel 74/14, § 2, van de vreemdelingenwet. Hij voert geen andere elementen aan op grond waarvan volgens hem de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het bevel om het grondgebied te verlaten van 23 februari 2024 met het niet toekennen van een termijn voor vrijwillig vertrek onwettig zou hebben moeten verklaren.

4. Verzoeker toont niet aan in welk opzicht de motivering van het bestreden arrest niet zou voldoen aan de vereisten van artikel 149 van de Grondwet en artikel 39/65 van de vreemdelingenwet. Hij voert hiertoe enkel aan dat het bestreden arrest met de wet strijdig en niet in rechte verantwoord is. De in de voornoemde bepalingen vervatte jurisdictionele motiveringsplicht is echter enkel een vormvereiste die geen verband houdt met de juistheid van de gegeven motieven.

5. Het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zeven juni tweeduizend vierentwintig, door:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	

Bart Tettelin,	griffier.
----------------	-----------

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Carlo Adams